

Въ Тракія новопоявената ересь твърдѣ лесно са
распострани и най-много въ мънастыритѣ, дѣто ка-
лугеритѣ, лишени отъ ръководителното начало на чер-
квата, лесно са увличахѫ отъ Богомилството.

Богомилската ересь, подиръ Тракія, направи
първыйтѣ по времето и трайността успѣхы въ Ма-
кедонія, именно въ страната Охридска. —

Сега да видимъ главнытѣ побужденія и стрем-
ленія на Богомилството, което си има началото въ
Павлиkenството, основано около VII столѣtie, въ
царуваньето на Констанція, малкий Ираклиевъ сынъ.

И двѣтѣ тѣзи ереси — Павлиkenска и Богумил-
ска — най-напредъ бѣхѫ побудены отъ реформатор-
скытѣ стремленія, въ име на първобытното христіан-
ство. Павлиkenытѣ, споредъ тѣхъ и богомилытѣ,
правы тѣхни ученици, бѣхѫ убѣдены, че господству-
ющата черква, т. е. Византійската повредила и раз-
валила първобытното христіанство, къмъ въстановле-
ніето на което тѣ са стремяха. Тѣ учахѫ, че пра-
вославната черква съвършенно изгубила характера на
таквази черква, защото, ужъ въ нищо са не различавала
отъ вѣтхозавѣтната черква. Съ други думы — ка-
къто животътъ на вѣтхозавѣтната черква състоялъ въ
едни само обряды и вѣнши формы, тѣй и животътъ на
православната черкова състojъ токо въ блъскавы, по
вѣншия си видъ формы, което не е никакъ свойст-
венно на чисто-духовна религія, каквато трѣба да
бѫде христіанството. На туй основаніе Павлиkenы-
тѣ строго отбѣгахѫ отъ сѣкаква вѣншина обрядност
въ богослуженіето, и своята секта само смѣтахъ за
чисто-христіянска религія, когато съвременната тѣмъ

вото съвършенно сѫ обѣрнѣты въ Римо-католическата вѣ-
ра, и римското духовенство, безъ сумнѣніе, изгладило с
и последната дыря на старата имъ ересь.